

bedsmænd, som aldrig har været ude, hvor sådan noget foregår i virkeligheden.

Lad os tage affaldsafgiften. Nu skal jeg fortælle, hvordan det foregår i Århus. Århus Kommune har lavet en række nærgenbrugsstationer, dér kan vi private aflevere vores affald, men erhvervsfolk kan ikke aflevere affald, de skal køre på forbrændingsanlægget i Lisbjerg; dér bliver det vejjet, og dér skal de betale afgift.

Når nu den afgift bliver forhøjet, hvad sker der så? Så omlader folk affaldet fra den bil, hvorpå der står Pedersen & Søn, til en privat bil og kører ud lørdag og søndag formiddag og afleverer det på den kommunale nærgenbrugsstation. Hvad sker der da? De kommunale skatter stiger, fordi det er over kommuneskatten, vi betaler for det her, for det er kommunen, der betaler for så at køre det til forbrænding i Lisbjerg.

Hvad sker der i øvrigt, når man afleverer det i Lisbjerg? Ja, så bliver det brændt, og så bliver der lavet noget så godt og dejligt og samfundsnyttigt og miljøgavnligt som fjernvarme. Jo mere affald, der bliver hældt i i Lisbjerg, jo mere fjernvarme får vi i Århus, frem for at vi skal lægge to nye rør, som vi er nødt til nu, til Studstrupværket, hvor de skal brænde noget mere kul af, før der er tilstrækkelig meget varme inde i Århus, fordi mængden af affald falder i de her år.

En anden bivirkning, som man har set tidligere, når der kom disse affaldsaffgifter, er, at der sker det, man kalder sort deponering, nemlig at man kører ud på en markvej, så finder man en tilpas høj busk eller et træ, så vælter man det af, og så er det oven i købet landmanden, der får en bøde og pligt til at betale afgift, når han så skal køre det til forbrænding.

Det her skader mere, end det gavner. Og i alle andre EU-lande betragter man naturligvis affaldsforbrænding, når man laver strøm eller varme samtidig, som genanvendelse, for det er det, det er. Så vi kan naturligvis ikke støtte dette, bivirkningerne er for store, og erfaringer fra det praktiske liv viser, at det kommer ikke til at hænge sammen. Det bliver kommuneskatterne, der kommer til at betale den her afgift, når folk fravælger at skulle køre ud og betale de ekstremit høje affgifter for at komme af med affaldet.

Så skriver man, at brugen af elpærer er energikrævende. Ja, der kan man jo lægge skylden på Edison. Så står der, at produktionen af energi er forbundet med udledning af miljøskadelige stoffer. Det er så til gengæld forkert. Jeg har et certifikat, det hænger endda oppe på mit kontor: Jeg køber udelukkende 100 pct. grøn energi. Så

der er ikke én eneste af de pærer, der er i min husstand, som resulterer i udledning af miljøskadelige stoffer, ikke én eneste.

Men jeg har da alligevel skiftet alle dem, jeg kan, ud med lavenergipærer. Hvorfor det? Fordi jeg ønsker at have så lav en elregning som overhovedet muligt. Ikke fordi jeg bor et af de steder i landet, hvor elværkerne ligefrem har foræret folk lavenergipærer. Det hænger ikke sammen. Lavenergipærer købes af folk til alle de steder, hvor vi kan skifte dem ud, fordi det giver en lavere elregning.

Men så forventer man alligevel at få for 50 mio. kr. ind i provenu. Altså sidder skatteministeren og har med i sin aftenbøn, at folk ikke køber lavenergipærer, for hvis de gør det, så får skatteministeren jo ikke et provenu på 50 mio. kr. Så man håber på, at folk alligevel køber disse almindelige elpærer og betaler en afgift til statskassen, for ellers mangler ministeren 50 mio. kr.

Det er usympatisk, det her, og det er i hvert fald forkert at gå op og sige, at det har noget som helst med miljø at gøre, for de to punkter her skader miljøet.

Det tredje punkt omkring vægtafgiften på de små køretøjer: Jamen altså det er usympatisk; det er folk, der i forvejen ikke har råd til alverden andet end en traktor til at slæbe roerne fra marken, eller hvad der ellers er behov for. De pågældende mennesker har en økonomi, der jo ofte er blandt nogle af de ringeste i vores samfund. Man siger, at det skal være de bredeste skuldre, der bærer de tungeste byrder. Det er i hvert fald ikke de bredeste skuldre, der kommer til at bære den afgift. Tværtimod er det folk med meget små indkomster, som må af med de her ekstra 40 mio. kr.

Så de tre punkter kan vi ikke finde noget som helst sympatisk i. Selv om vi står uden for den politiske aftale dér, ja, så kunne det jo godt være, vi havde støttet det, hvis det havde været sympatisk. Det er desværre ikke tilfældet, og derfor må vi afvise forslaget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det er rigtigt, som det er fremgået af flere ordførertaler, at det her er et forslag, der er et led i finanslovaftalen, og jeg skal både takke for og glæde mig over, at de partier, der har indgået aftalen, også fuldt og helt har givet til kende her ved førstebehandlingen, at de er parat til at støtte det og dermed også sikre, at de mange gode ting, som vi har aftalt, der koster penge, også kan få en finansiering.